

Forfatter: Stuckenberg, Viggo

Titel: Udrag fra I GENNEMBRUD

Citation: Stuckenberg, Viggo: "Samlede Værker", i Stuckenberg, Viggo: *Samlede Værker*, 1910-11, s. 39. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-stuckenberg01-shoot-idm140680123662928/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Værker

— Saa har du drukket for meget Øl paa Turen.

Niels Jensen havde bare drukket en Kop Kaffe, og det var den, Bestyreren gav.

— Hvor Pokker har du da gjort af dem?

Niels Jensen havde taget tyve Øre med, og dem havde han røget op.

— Hvor naar?

Da de andre legede Røversoldat, var han vandret væk fra Soldaterne og havde lagt sig bag nogle Buske og røget.

— Du er ligegodt en vittig Mand, Niels Jensen. Du skulde sagt det til os.

Et Par skæve Trækninger om Niels Jensens Læbestreger var al det Svar han fik.

— Jeg skal sige dig, man maa lægge paa Tailerkenen, og det ta'r paa Tiererne, belærte Aage ham.

— Saa kan de vel nøjes med Femører, de Fruentimmer.

— Naada! Du mangler Levemaade, min Dreng. Men vent bare til Klokken bliver ti, saa skal du se, hvor du er avanceret.

Niels Jensen gik og travede ude i Hjulsporet og havde ikke Øjnene fra det. Han skulde altid blære sig, denne Aage; og saa havde hans Fader dog bare været Skolelærer ude ved Havdrup.

Aage begyndte at synge. De var snart ikke til at tælle, de Sange, han kunde. Og alle sammen var de om Piger og Kærestefolk og fulde af føle Tvetydigheder. Jørgen kunde ikke lide dem; de ærgrede ham, og han blev ækel ved Aage, naar Aage sang dem.

Jørgen gik nemlig rundt med en Siags hellig Ærefrygt for alt, hvad der hed Kvinder. Egentlig kendte han slet ingen. Der kom ingen hjemme, og han var sjældent udenfor Hjemmet. Moderen gjaldt ikke; hun var saa dagligdags og ovenikøbet gammel. Hvad Jørgen forstod ved Kvinder, var noget ualmindeligt, noget friskt,